

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІНФРАСТРУКТУРИ ТА ТЕХНОЛОГІЙ
ІНСТИТУТ УПРАВЛІННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ПРАВА
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА ПРАВОСУДДЯ

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Декан юридичного факультету

д.ю.н., доцент К.Р. Добкіна

«29» серпня 2022 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«Експертиза в юридичній практиці»

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

галузь знань: 08 «Право»

спеціальність: 081 «Право»

2022-2023 навчальний рік

Робоча програма з дисципліни «Експертиза в юридичній практиці» для студентів рівня вищої освіти другим «Магістр» за спеціальністю 081 «Право». Київ: ДУІТ, 2022, 16с.

Розробники: Михайлов Володимир Олександрович – старший викладач

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри правосуддя

Протокол від «29» серпня 2022 року № 1

в.о. завідувача кафедри правосуддя
д.ю.н.

(підпис)

(А.В. Матвійчук)

«29» серпня 2022 року

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 3	Галузь знань 08 Право	Вибіркова	
Модулів – 2	Спеціальність (професійне спрямування): 081 «Право»	Рік підготовки:	
Змістових модулів – 2		1-й	1-й
		Семестр	
Загальна кількість годин - 90		1-й	1-й
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 2 самостійної роботи студента - 3	Рівень вищої освіти другий «Магістерський»	Лекції	
		18 год.	12 год.
		Практичні, семінарські	
		14 год.	4 год.
		Самостійна робота	
		58 год.	74 год.
		Вид контролю: к/р, залік	

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної і індивідуальної роботи становить % :

для денної форми навчання – 36% / 64%

для заочної форми навчання – 18% / 82%

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Метою викладання навчальної дисципліни «Експертиза у юридичній практиці» є опанування теоретичними і практичними навичками та вміннями для успішної підготовки, призначення та проведення судової експертизи, вдосконалення механізму взаємодії слідчого та експерта у процесі розслідування злочинів.

Основними **завданнями** вивчення дисципліни «Експертиза у юридичній практиці» є вільно орієнтуватися в чинному законодавстві з метою використання їх у судочинстві, які регулюють питання призначення та проведення судових експертиз, взаємодії слідчого з експертними підрозділами, спираючись на знання цивільного, кримінального, кримінального процесуального права тощо. Також одним із завдань навчання є формування зацікавленості науково-дослідною роботою з криміналістичних проблем.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен:

знати:

- предмет судової експертизи, її завдання, закони розвитку та місце у системі криміналістичних знань, теорію та практику застосування спеціальних знань у діяльності по розслідуванню та попередженню злочинів, класифікацію судових експертиз, систему, структуру, функції та завдання судово-експертних установ України;

- порядок виявлення, фіксації та вилучення речових доказів, направлення їх на експертизу, можливості судової експертизи речових доказів, поняття, види методик експертного дослідження, перелік типових питань, які вирішуються експертизою;

- правові, організаційні, етичні, психологічні основи призначення та проведення судових експертиз, основні форми взаємодії з експертом при проведенні експертного дослідження, процесуальні права та обов'язки експерта.

вміти:

- виявляти інформацію, виходячи з природи походження об'єктів і матеріалів, що представляються на дослідження; створювати окремі експертні моделі і алгоритми вирішення експертних завдань; характеризувати процес формування внутрішнього переконання судового експерта, висновок експерта і його атрибути;

- аналізувати, творчо осмислювати та логічно впорядковувати інформацію, яка вміщена у матеріальних джерелах доказової інформації, вміло використовувати результати криміналістичного дослідження для розслідування та попередження злочинів; - проводити оцінку висновку експерта та приймати рішення про призначення додаткової або повторної експертизи

Після проходження курсу студент володітиме наступними компетенціями, що закріплені в Освітній програмі підготовки здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальністю 081 Право:

Інтегральна компетентність:

Здатність розв'язувати задачі дослідницького та/або інноваційного характеру у сфері права.

Загальні компетентності:

ЗК10 Здатність розробляти проекти та управляти ними.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності

СК9 Здатність застосовувати міждисциплінарний підхід в оцінці правових явищ та правозастосовній діяльності.

СК10. Здатність ухвалювати рішення у ситуаціях, що вимагають системного, логічного та функціонального тлумачення норм права, а також розуміння особливостей практики їх застосування.

СК11. Здатність критично оцінювати ефективність представництва і захисту прав, свобод та інтересів клієнтів.

СК14 Здатність самостійно готувати проекти нормативно-правових актів, обґрунтовувати суспільну обумовленість їх прийняття, прогнозувати результати їх впливу на відповідні суспільні відносини.

СК15 Здатність самостійно готувати проекти актів правозастосування, враховуючи вимоги щодо їх законності, обґрунтованості та вмотивованості.

Результати навчання:

ПРН 1 Оцінювати природу та характер суспільних процесів і явищ, і виявляти розуміння меж та механізмів їх правового регулювання.

ПРН 3 Проводити збір, інтегрований аналіз та узагальнення матеріалів з різних джерел, включаючи наукову та професійну літературу, бази даних, цифрові, статистичні, тестові та інші, та перевіряти їх на достовірність, використовуючи сучасні методи дослідження.

ПРН 4. Здійснювати презентацію свого дослідження з правової теми, застосовуючи першоджерела та прийоми правової інтерпретації складних комплексних проблем, що постають з цього дослідження, аргументувати висновки.

ПРН 6. Обґрунтовано формулювати свою правову позицію, вміти опонувати, оцінювати докази та наводити переконливі аргументи.

ПРН 8 Оцінювати достовірність інформації та надійність джерел, ефективно опрацьовувати та використовувати інформацію для проведення наукових досліджень та практичної діяльності.

ПРН 9 Генерувати нові ідеї та використовувати сучасні технології у наданні правничих послуг.

ПРН 13 Аналізувати та оцінювати практику застосування окремих правових інститутів.

ПРН 14 Обґрунтовувати правову позицію на різних стадіях правозастосування.

ПРН 15 Мати практичні навички розв'язання проблем, пов'язаних з реалізацією процесуальних функцій суб'єктів правозастосування.

ПРН 16 Брати продуктивну участь у розробці проектів нормативно-правових актів, обґрунтовувати суспільну обумовленість їх прийняття, прогнозувати результати їх впливу на відповідні суспільні відносини.

ПРН 17 Інтегрувати необхідні знання та розв'язувати складні задачі правозастосування у різних сферах професійної діяльності.

2. Програма навчальної дисципліни

Модуль 1.

Змістовий модуль I – «Концептуальні засади судової експертизи»

Тема 1. Експертиза у юридичній практиці, завдання та місце в системі наукового знання. Концептуальні засади судової експертизи.

Історичні аспекти теорії судової експертизи. Судова експертиза як процесуальна форма використання спеціальних знань. Організаційно-правове забезпечення судово-експертної діяльності в Україні.

Модуль 2.

Змістовний Модуль 2. «Призначення та проведення судових експертиз»

Тема 2. Організаційне забезпечення судової експертизи. Класифікація та сучасні можливості судових експертиз.

Судова експертиза та судово експертна діяльність. Завдання та мета судово експертної діяльності. Принципи судово експертної діяльності. Класифікація та сучасні можливості судових експертиз. Взаємодія експерта з суб'єктом, що призначив судову експертизу (залучив його). Принципи судово-експертної діяльності. Логічні і психологічні основи експертної діяльності. Система державних експертних установ. Науково-методичне та організаційно-управлінське забезпечення проведення судових експертиз.

Тема 3. Експертна технологія. Висновок експерта як процесуальний документ, що відображає хід і підсумки дослідження речових доказів
Поняття експертної технології та її складові. Правила призначення судових експертиз. Висновок експерта, як процесуальне джерело доказів. Суть, зміст форми та види.

Тема 4. Поняття судової експертизи, її значення і види.

Поняття і значення судової експертизи як самостійної процесуальної форми використання спеціальних знань у судочинстві. Законодавче та наукове визначення поняття судової експертизи. Правова база та підстави призначення судової експертизи.

Відмінність судової експертизи від інших форм використання спеціальних знань у судочинстві та від інших видів експертиз.

Предмет та об'єкт судової експертизи.

Класифікація судових експертиз у кримінальному судочинстві. Підстави класифікації. Практичне значення класифікаційних рубрик судових експертиз. Сучасна класифікаційна система судових експертиз за галуззю знань (предметним критерієм). Судові експертизи, що зароджуються (формується).

Тема 5. Процесуальні, організаційні й тактичні засади залучення експерта, підготовки і проведення судової експертизи.

Порядок залучення експерта і проведення судових експертиз на досудовому слідстві та під час судового розгляду.

Процесуальні, організаційні та тактичні засади підготовки судової експерти та залучення судового експерта. Прийняття рішення про залучення експерта і проведення експертизи. Специфіка проведення додаткової, повторної, комісійної та комплексної експертизи. Загальні правила підготовки об'єктів та матеріалів для проведення судової експертизи та правила їх оформлення та направлення. Правила відбору, упаковки, оформлення і направлення на експертизу окремих об'єктів (громіздкі предмети, рідини, луги, кислоти, сипучі речовини тощо). Вибір моменту залучення експерта.

Визначення предмета судової експертизи. Формулювання питань експерту. Вибір експертної установи або експерта. Складання постанови про залучення експерта і доручення йому проведення експертизи: її структура, зміст і процесуальне значення дотримання її процесуальної форми. Права учасників кримінального провадження щодо залучення судового експерта.

Процесуальні, організаційні та методичні основи проведення експертного дослідження.

Тема 6. Методи в судово-експертній діяльності та експертні методики.

Загальне поняття методу пізнання. Поняття методу експертного дослідження. Наукова обґрунтованість експертних методів.

Систематизація методів наукового і експертного дослідження.

Класифікація експертних методів.

Вплив інтеграції і диференціації суміжних наук на методи судово-експертних досліджень.

Математизація та комп'ютеризація в експертній діяльності.

Поняття експертної методики: генеза та сучасні погляди. Експертна методика та методи судової експертизи. Види експертних методик, підстави їх класифікації.

Розробка експертних методик. Апробація експертних методик. Упровадження методики в експертну практику. Вимоги до експертних методик, що проходять атестацію та подаються на державну реєстрацію. Доступ до зареєстрованих експертних методик. Організація обліку експертних методик у експертному закладі.

Тема 7. Експертні завдання та види експертних досліджень.

Поняття експертних завдань та їх види. Поняття експертного дослідження та його види: класифікаційні; ідентифікаційні; діагностичні; ситуаційні дослідження.

Ідентифікаційні дослідження. Тотожність як фізичний стан матеріальних об'єктів. Співвідношення поняття тотожність, подібність і групова (родова) належність матеріальних об'єктів. Поняття ідентифікації як процесу, завдання і спеціального методу криміналістичного дослідження.

Характеристика видів об'єктів ідентифікаційного дослідження (об'єкти з відносно стійкими ознаками зовнішньої будови, матеріали і речовини в різних агрегатних станах). Завдання та рівні окремих видів ідентифікаційних криміналістичних досліджень.

Ідентифікаційні і класифікаційні дослідження. Ознаки, що використовуються в ідентифікаційних криміналістичних дослідженнях для встановлення тотожності, групової належності та спільності джерела походження досліджуваних об'єктів. Поняття ідентифікаційної сукупності ознак, ідентифікаційного поля і періоду при експертному дослідженні окремих об'єктів. Межі криміналістичного дослідження окремих груп об'єктів при

вирішенні питань про тотожність, групову належність і спільність джерела походження.

Діагностичні і ситуаційні дослідження в експертній практиці. Завдання неідентифікаційних досліджень окремих видів об'єктів. Методи і технічні засоби, що використовуються в експертній практиці при неідентифікаційних дослідженнях.

Роль експерименту та експериментальних зразків при ідентифікаційних і неідентифікаційних дослідженнях речових доказів.

Тема 8. Висновок експерта та його оцінка

Висновок експерта як документ, що відображає його дослідження. Його структура і значення. Форми і види висновків експерта. Висновок експерта як джерело доказів. Дослідження, оцінка, перевірка та використання в доказуванні висновку експерта. Допит експерта. Проведення додаткової або повторної експертизи на досудовому слідстві та у суді.

Тема 9. Класифікація та можливості судових – криміналістичних експертиз.

Поняття судових – криміналістичних експертиз. Сучасний етап і перспективи розвитку судових – криміналістичних експертиз в Україні. Правові основи тактики підготовки, призначення і проведення судових – криміналістичних експертиз. Система судових – криміналістичних установ в Україні. Нові види судових – криміналістичних експертиз. Оцінка та використання висновку експерта у кримінальному процесі.

Тема 10. Техніко криміналістична експертиза документів.

Поняття, завдання та види криміналістичного дослідження документів. Криміналістичне дослідження машинописних документів. Поняття та криміналістична характеристика пластикових карток. Основні способи шахрайства з використанням пластикових карток. Наукові основи криміналістичного дослідження пластикових карток. Поняття і наукові основи судового почеркознавства. Характеристика основних методів дослідження почерку.

Тема 11. Експертні помилки.

Поняття, предмета, системи експертної помилки в судовій експертизі, філософські, теоретичні та практичні причини експертних помилок в цілому, а також в конкретній експертизі. Відмінність експертної помилки від злочину проти правосуддя, що робиться експертом.

4. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин	
	Денна форма	заочна форма

	всього	у тому числі			всього	у тому числі		
		л.	сем.	с.р.		л.	сем.	с.р.
Модуль 1.								
Змістовий Модуль 1. Концептуальні засади судової експертизи»								
Тема1. Експертиза у юридичній практиці, завдання та місце в системі наукового знання. Концептуальні засади судової експертизи.	7	1	1	5	6	1	-	5
Всього годин за модуль1:	7	1	1	5	6	1	-	5
Модуль2								
Змістовний Модуль 2. «Призначення та проведення судових експертиз»								
Тема 2. Організаційне забезпечення судової експертизи. Класифікація та сучасні можливості судових експертиз.	7	1	1	5	7	1	-	6
Тема 3. Експертна технологія. Висновок експерта як процесуальний документ, що відображає хід і підсумки дослідження речових доказів	9	2	2	5	8	1	-	7
Тема 4. Поняття судової експертизи, її значення і види.	9	2	2	5	8	1	-	7
Тема 5. Процесуальні, організаційні й тактичні засади залучення експерта, підготовки і проведення судової експертизи.	9	2	2	5	10	2	1	7
Тема 6. Методи в судово-експертній діяльності та експертні методики.	9	2	2	5	10	2	1	7
Тема 7. Експертні завдання та види експертних досліджень.	9	2	2	5	10	2	1	7
Тема 8. Висновок експерта та його оцінка	8	2	1	5	10	2	1	7

Тема 9. Класифікація та можливості судових – криміналістичних експертиз.	9	2	1	6	7	-	-	7
Тема 10. Техніко криміналістична експертиза документів.	7	1	-	6	7	-	-	7
Тема 11. Експертні помилки.	7	1	-	6	7	-	-	7
Всього годин за модуль 2:	83	17	13	53	84	11	4	69
Всього годин за курс	90	18	14	58	90	12	4	74

5.Теми семінарських занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форма	заочна форма
1	Експертиза у юридичній практиці, завдання та місце в системі наукового знання. Концептуальні засади судової експертизи.	1	-
2	Організаційне забезпечення судової експертизи. Класифікація та сучасні можливості судових експертиз.	1	-
3	Експертна технологія. Висновок експерта як процесуальний документ, що відображає хід і підсумки дослідження речових доказів	2	-
4	Поняття судової експертизи, її значення і види.	2	-
5	Процесуальні, організаційні й тактичні засади залучення експерта, підготовки і проведення судової експертизи.	2	1
6	Методи в судово-експертній діяльності та експертні методики.	2	1
7	Експертні завдання та види експертних досліджень.	2	1
8	Висновок експерта та його оцінка	1	1
9	Класифікація та можливості судових – криміналістичних експертиз.	1	-

10	Техніко криміналістична експертиза документів.	-	-
11	Експертні помилки.	-	-
	Разом	14	4

6. Самостійна робота

Самостійна робота – вид позааудиторної роботи студента навчального характеру. Вона спрямована на вивчення програмного матеріалу навчального курсу. Під час самостійної роботи студент повинен самостійно опрацювати конспекти лекцій, літературу, нормативні акти до тем, що виносяться на практичні/семінарські заняття. Формами самостійної роботи є: (1) виконання домашніх завдань; (2) доопрацювання матеріалів лекції; (3) робота в інформаційних мережах; (4) опрацювання додаткової літератури; (5) складання конспектів тем, що виносяться для самостійного вивчення; (6) підготовка контрольних навчальних заходів.

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форма	заочна форма
1	Експертиза у юридичній практиці, завдання та місце в системі наукового знання. Концептуальні засади судової експертизи.	5	5
2	Організаційне забезпечення судової експертизи. Класифікація та сучасні можливості судових експертиз.	5	6
3	Експертна технологія. Висновок експерта як процесуальний документ, що відображає хід і підсумки дослідження речових доказів	5	7
4	Поняття судової експертизи, її значення і види.	5	7
5	Процесуальні, організаційні й тактичні засади залучення експерта, підготовки і проведення судової експертизи.	5	7
6	Методи в судово-експертній діяльності та експертні методики.	5	7
7	Експертні завдання та види експертних досліджень.	5	7
8	Висновок експерта та його оцінка	5	7
9	Класифікація та можливості судових – криміналістичних експертиз.	6	7
10	Техніко криміналістична експертиза документів.	6	7
11	Експертні помилки.	6	7

Разом	58	74

7. Індивідуальні завдання

Підготовка рефератів та доповідей.

8. Методи навчання

Вивчення курсу «Експертиза в юридичній практиці» здійснюється шляхом проведення лекцій та практичних занять. Під час викладання курсу використовуються такі методи навчання:

- за джерелами знань використовуються такі методи навчання: словесні – розповідь, пояснення, лекція, наочні – демонстрація, ілюстрація.
- за характером логіки пізнання використовуються такі методи: аналітичний, синтетичний, аналітико-синтетичний, індуктивний, дедуктивний.
- за рівнем самостійної розумової діяльності використовуються методи: проблемний, частково-пошуковий, дослідницький.

9. Методи контролю

Для визначення рівня засвоєння студентами навчального матеріалу використовують такі методи оцінювання знань та умінь:

- поточний контроль (оцінювання усних і письмових відповідей на практичних заняттях, поточне тестування);
- проміжний - модульний контроль (після вивчення кожного модуля);
- підсумковий контроль (залік).

10. Розподіл балів, які отримують студенти

Залік

Поточне тестування та самостійна робота											Сума	
Змістовий модуль 1	Змістовий модуль 2										Підсумковий тест (залік)	
T1	T 2	T 3	T 4	T 5	T 6	T 7	T8	T9	T10	T11	40	100
5	5	5	5	5	5	6	6	6	6	6		

T1, T2 ... T5 – теми змістових модулів.

Форми контролю навчальних здобутків студентів за темами 1 – 5 становлять усні відповіді та відповіді у контрольній роботі. Критерії оцінювання студентів складають:

рівень знань, продемонстрований у відповідях і виступах на семінарських/ практичних заняттях, активність при обговоренні питань – 1-9 бали; рівень знань, продемонстрований при розв'язанні задач у контрольній роботі – 1-20 балів; участь у науково-дослідній роботі – роботі

конференцій, студентських наукових гуртків та проблемних груп, підготовці публікацій – 1- 5 балів.

Студент допускається до підсумкового семестрового контролю за умови отримання необхідної мінімальної кількості балів за модулі.

Розподіл балів, які отримують студенти заочної форми навчання

Залік

Поточне тестування та самостійна робота за змістові модулі											Контр ольна робот а	Залік	Сума
Т 1	Т 2	Т 3	Т 4	Т 5	Т 6	Т 7	Т 8	Т 9	Т 10	Т 11			
3	3	3	3	4	4	4	4	4	4	4			

Форма контролю навчальних здобутків студентів за темами становлять усні відповіді та відповіді на тестові завдання. Студентами виконуються також одну контрольну роботу.

Критерії оцінювання:

Мінімальна кількість балів, які студент повинен набрати для зарахування модуля становить 40 балів. Студент допускається до підсумкового семестрового контролю за умови отримання необхідної мінімальної кількості балів за модуль.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
75-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання

1-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

«Відмінно» - А (90-100 балів) – виставляється студенту, який глибоко та міцно засвоїв матеріал, відмінно справляється з задачами та питаннями, показує знайомство з фаховою літературою, володіє різносторонніми навичками та прийомами виконання практичних завдань, вміє добре орієнтуватись у виробничих ситуаціях.

«Добре» - ВС (75-89 балів) – виставляється студенту, який твердо знає програмний матеріал, правильно застосовує теоретичні знання при рішенні практичних завдань, володіє необхідними навичками та прийомами їх виконання.

«Задовільно» - DE (64-73 балів) – виставляється студенту, який має знання тільки основного матеріалу, але не засвоїв його деталей, допускає неточності, неправильне тлумачення окремих елементів завдання та відчуває труднощі при виконанні практичних завдань.

«Незадовільно» - FX (35-59 балів) - виставляється студенту, який дає необґрунтовані відповіді на запитання, допускає суттєві помилки у використанні понятійного апарату. Не простежується логічність та послідовність думки. Формулювання хаотичні та не усвідомлені.

«Незадовільно» - F (1-34 балів) - виставляється студенту, який не засвоїв зміст дисципліни, вміння та навички не набуті.

11. Методичне забезпечення

- навчальна програма;
- робоча навчальна програма;
- матеріали до семінарських/ практичних, індивідуальних та самостійної роботи студентів;
- комплект завдань для модульних контрольних робіт;
 - методичні вказівки та тематика контрольних робіт(для заочної форми навчання);
- конспект лекцій;
- перелік питань до підготовки до заліку.

12. Рекомендована література

Нормативно-правові акти

1. Конституція України: Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року // Офіційний вісник України. – 2010. – № 72/1. – Ст. 2589.
2. Кримінальний кодекс України: Закон України від 5 квітня 2001 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 25- 26 (29.06.2001). – Ст. 131.
3. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13 квітня 2012 р. //

Голос України. – 2012. – 19 травня. – № 90-91.

4. Про судову експертизу: Закон України від 25 лютого 1994 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 28. – Ст. 232.

5. Про Національну поліцію: Закон України від 02 липня 2015 р. [Електронний ресурс] // ВРУ офіційний веб-портал – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/580-19>

6. Наказ Міністерства юстиції України від 08.10.1998 р. № 53/5 «Про затвердження Інструкції про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень та Науково-методичних рекомендацій з питань підготовки та призначення судових експертиз та експертних досліджень» [Електронний ресурс] // ВРУ офіційний веб-портал – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0705-98>

7. Методика криміналістичного дослідження холодної зброї та конструктивно схожих з нею виробів, затверджена рішенням розширеного засідання секції НКМР Міністерства юстиції України з проблем трасології та судової балістики із залученням членів Координаційної ради з питань судової експертизи. Протокол від 15.01.1999 року [Електронний ресурс] // ВРУ 46 офіційний веб-портал – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/n0002320-99>

Основна література

1. Криміналістика : навч. посіб. // Мін. освіти і науки, молоді та спорту України, рекомендоване Мін. освіти і науки, молоді та спорту України. – К. : Атіка, 2012. – 495 с.

2. Криміналістика. Академічний курс : Підручник // Мін-во освіти і науки України. Акад. адвокатури України; Т.В. Варфоломеев, В.Г. Гончаренко, В.І. Бояров, С.В. Гончаренко, В.О. Попелюшко. – К. : ЮрІнком Інтер, 2011. – 495 с.

3. Криміналістика: питання і відповіді : навч. посіб. для студ. ВНЗ. // А.В. Кофанов, О.Л. Кобилянський, Я.В. Кузьмічов, Ж.В. Удовенко, С.В. Хільченко; МОН України, НАВС. – К. : ЦУЛ, 2011 р. – 276 с.

4. Коросташова Т. О. Курс лекцій з криміналістики / Т. О. Коросташова, Ю. О. Ланцедова, О. С. Тунтула. – Миколаїв : Вид-во ЧДУ ім. П. Могили, 2012. – Вип. 16 : Основи мікроб'єктології. – 36 с. – (Авторська лекція).

5. Судова балістика і судово-медичне дослідження при вогнестрільних ушкодженнях : навч. посіб. / за заг. ред.: В. І. Грязіна, А. С. Лісового. – К. : Атіка, 2012. – 216 с.

6. Галаган В. І. Процесуальний порядок і тактика одержання зразків для експертного дослідження у кримінальному судочинстві України / В. І. Галаган, О. В. Козак. – Донецьк : Промінь, 2012. – 240 с.

7. Пиріг І.В., Бігняк Г.С. Використання спеціальних знань на досудовому розслідуванні. Навчальний посібник. Дніпро, 2019р.

8. Дуфенюк О. Експертиза у кримінальному провадженні за законодавством України та Польщі: порівняльне дослідження. Монографія. Львів, 2018р.

9. Туркот М.С. Експертизи у кримінальному провадженні. Науково-практичний посібник. К: Норма права, 2020р.

Інформаційні ресурси

1. <http://www.naiu.kiev.ua/naiu/tslc/index.php>
2. <http://www.nbu.gov.ua/>
3. <http://rada.gov.ua/laws/main/a#Find>
4. <http://mvs.gov.ua/mvs/control/main/uk/index>
5. <http://www.kmu.gov.ua/control/>
6. <http://uk.wikipedia.org/wiki/>